

læggelse af gods for omkostninger og erstatning, efter at dom er afsagt. Afgørelsen træffes af den ret, som har afsagt dommen i første instans.

Stk. 2. Har den, som er idømt fængsel i 8 måneder eller mere, unddraget sig straf fuldbyrdelsen, kan hans formue beslaglægges efter reglerne i kapitel 74. Er der gået 10 år fra dommens afsigelse, kan begæring herom kun fremsættes med justitsministerens tilladelse. Foruden i de i § 803, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte tilfælde bortfalder beslaglæggelsen, når benådning finder sted. Beslaglæggelsen bortfalder endvidere, når der er gået 10 år fra dommens afsigelse, medmindre justitsministeren begærer den opretholdt.“

58. §§ 1003-1005 ophæves.

59. Kapitel 93a affattes således:

„Kapitel 93a.

Erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning.

§ 1018a. Den, der har været anholdt eller taget i varetægt som led i en strafferetlig forfølgning, har krav på erstatning for den derved tilføjede skade, såfremt påtale opgives, eller tiltalte frifindes, uden at dette er begrundet i, at han findes utilregnelig. Erstatning ydes for økonomisk skade samt for lidelse, tort, ulempe og forstyrrelse eller ødelæggelse af stilling og forhold.

Stk. 2. Selv om betingelserne for at yde erstatning efter stk. 1 ikke er opfyldt, kan erstatning ydes, såfremt den under sagen anvendte frihedsberøvelse ikke står i rimeligt forhold til strafforfølgningens udfald, eller det af andre særlige grunde findes rimeligt.

Stk. 3. Erstatning kan nedsættes eller nægtes, såfremt den sigtede selv har givet anledning til foranstaltningerne.

§ 1018b. Efter samme regler som angivet i § 1018a kan erstatning tillægges en sigtet, der som led i en strafferetlig forfølgning har været udsat for andre straffeprocessuelle indgreb.

§ 1018c. Har der over for en person, der ikke har været sigtet, været iværksat indgreb som led i en strafferetlig forfølgning, kan erstatning ydes, hvis det findes rimeligt.

§ 1018d. Der tilkommer den, der har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, erstatning efter reglerne i § 1018a, såfremt anke eller genoptagelse medfører bortfald af retsfølgen. I tilfælde af formildelse ydes der erstatning, såfremt den retsfølge, der er fuldbyrdet, er mere indgribende end den, der idømmes efter anke eller genoptagelse.

Stk. 2. Erstatning kan nægtes eller nedsættes, hvis den dømte ved sit forhold under sagen har givet anledning til domfældelsen.

§ 1018e. Krav om erstatning i medfør af §§ 1018a-d skal fremsættes over for anklagemyndigheden. Krav fra en person, der har været sigtet, skal fremsættes inden to måneder efter meddelelse til sigtede om strafforfølgningens ophør eller efter afsigelse af endelig dom. Har tiltalte ikke været til stede ved dommens afsigelse, regnes fristen fra den dag, da udskrift af dommen er forkyndt. Krav fra andre skal fremsættes inden to måneder efter, at indgrebet er ophørt.

Stk. 2. Fremsættes kravet efter udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, kan det behandles, såfremt overskridelsen findes undskyldelig.

§ 1018f. Imødekommes erstatningskravet ikke, kan den erstatningssøgende inden to måneder efter meddelelse om afslaget begære kravet indbragt for den underret, som har pådømt straffesagen. Har straffesagen ikke været pådømt, eller er den pådømt af landsret i første instans, indbringer anklagemyndigheden erstatningskravet for retten i den retskreds, hvori den pågældende foranstaltning er besluttet, eller ved den erstatningssøgendes hjemting.

Stk. 2. På den erstatningssøgendes begæring beskikkes der en advokat for ham. De regler, der er fastsat for forsvarere, finder anvendelse for den beskikkede advokat.

Stk. 3. Erstatningssagen behandles i strafferetsplejens former. Retten kan dog nægte at behandle et erstatningskrav, som fremsættes af nogen, der ikke har været sigtet, såfremt kravet ikke på rimelig måde vil kunne behandles i strafferetsplejens former. Det står herefter den forurettede frit for at fremsætte kravet i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 4. Sagen behandles under medvirken